

**Григорій Косинка
(1899-1934)**

Косинка умів декількома фразами, образом або символом передати найширшу гаму почуттів, думок, ідей. Недарма ж класик української новелістики Василь Стефаник називав Григорія своїм онуком.

Григорій Михайлович Стрілець (таким було справжнє прізвище письменника) народився у бідній селянській родині 29 листопада 1899 р. в селі Щербанівці, тепер Обухівського району Київської області. Сім'я не вилазила із злиднів. Батько щоліта мандрував на заробітки, а восени наймався до цукроварні. І все мріяв про кращі часи, «про землі вільні», як напише згодом Г. Косицький

Фото і зворотній бік документа, що засвідчує особу Григорія Косинки (Стрільця). 1919 р

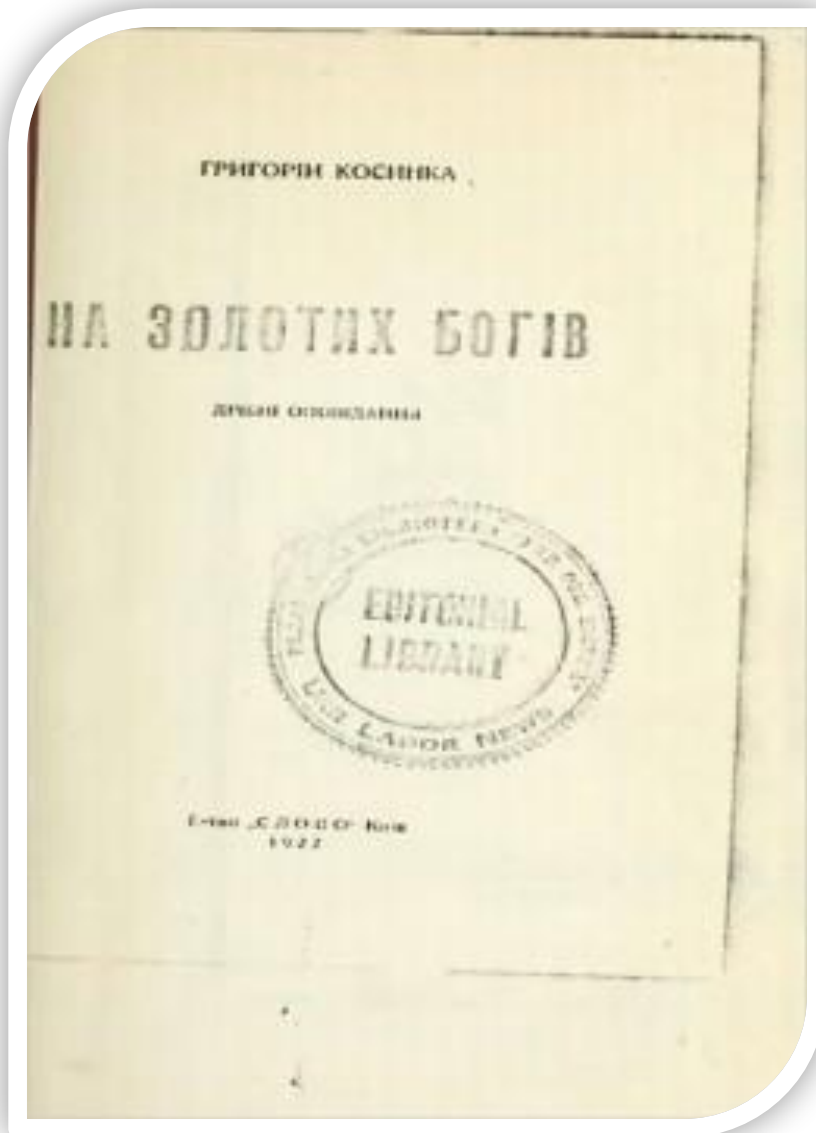

**Дружина
письменника
Тамара Михайлівна
Мороз-Стрілець
(1905 – 1994)**

Зі спогадів Тамари Михайлівни Мороз-Стрілець про чоловіка:
«дуже любив квіти..., а серед них... червоні косинці». Квітка ця по-науковому названа «плакун верболистий», має чимало народних назв: «залізняк червоний», «болотний бурячок» та інші. Від неї й походить літературний псевдонім Григорія Михайловича Стрільця – «Косинка». Тамара Михайлівна розповіла це, щоб знали: письменник узяв його від квітки. Щоб не думали, що то хустинка.

Перша збірка новел “На золотих богів” була опублікована у 1922р.

Літературне об'єднання "Ланка"
(згодом — МАРС —
Майстерня
революційного слова).
Зліва направо: Борис
Антоненко-Давидович,
Григорій Косинка, Марія
Галич, Євген Плужник,
Валер'ян Підмогильний,
Тодось Осьмачка.
Київ, 1925 рік.

БІБЛІОТЕКА
ШКІЛЬНОЇ
КЛАСИКИ

Григорій Косинка

ТВОРИ
ШКІЛЬНОЇ
ПРОГРАМИ
ДЛЯ
ЧИТАННЯ
ТА ОБОВ'ЯЗКОВОГО
ВИВЧЕННЯ

В ЖИТАХ

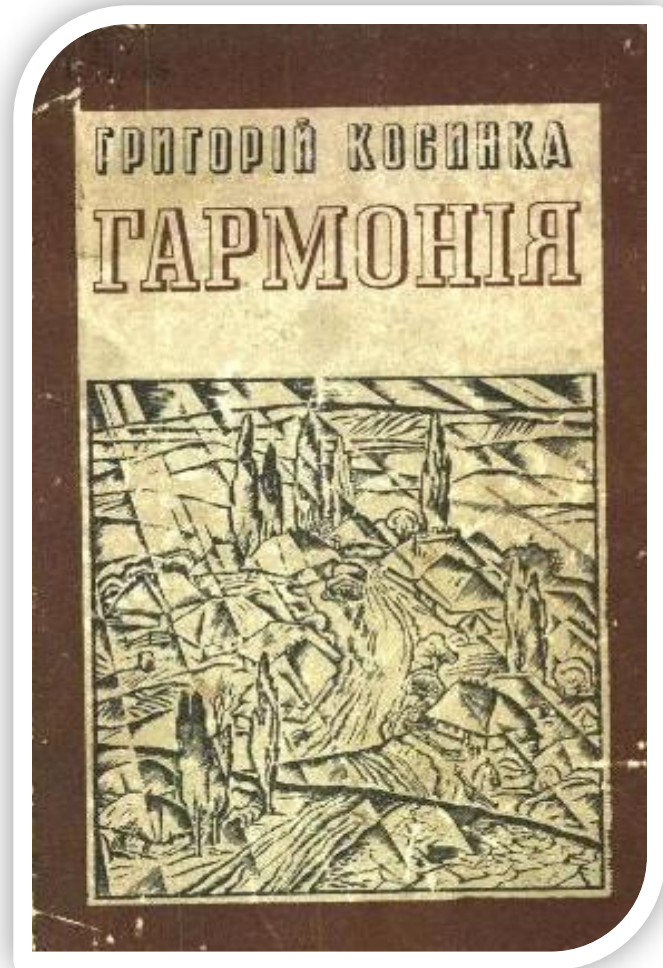

Жанр твору:

Новела (італ. *novella*, від лат. *novellus* — новітній) — невеликий за обсягом прозовий епічний твір про незвичайну життєву подію з несподіваним фіналом, сконденсованою та яскраво вимальованою дією.

Ідея новели — з'ясування сенсу людського існування, адже інколи все своє життя людина чекає на одну мит щастя, а це наштовхує на думку, що життя кожної миті ставить нас перед вибором, як і героя твору.

*Бюст Г. М. Косинки на
будинку по вул.
Володимирській*

Григорію Косинці

*Ми тебе шукаєм по росинці
В Щербанівці, серед тополин,
І виходить мати у косинці
Виглядає, чи не прийде син.
Не приймав ти підлості
нітрохи,
Прогримів, немов весняний
грім,
І стоїть замучена епоха
Над безсмертним іменем
твоїм.*

Андрій Малишко 1956 р.

